

بسمه تعالی

مزایای استفاده از مرغ باوزن کم

جهت پرداختن به این مسئله ، بررسی یکسری موضوعات موجود، هم برای تولید کننده وهم برای مصرف کننده قابل تامل می باشد:

(۱) باور جامعه

درفرهنگ ما ایرانیان استفاده از مرغ های باوزن بالادرسبداخانواری طی سال ها به یک رسم والگو تبدیل شده است ومتاسفانه به شکل یک عادت وباورغلط درذهن خانواده ها جا گرفته است واین امر به نادرست ، تولیدکنندگان را به سوی پرورش مرغ های غیراستاندارد سوق داده است.

(۲) رقابت صنفی

مناسفانه مرغداران برای افزایش تناژ محصول تولیدی و کشتارگاهها برای کاهش میزان افت وزن ، مرغ های با وزن بالاتر را خریداری می کنند.

این نکته را نباید فراموش نمود که غیرممکن است داروها و آنتی بیوتیک در مرغدارهایی که با سنین بالاتر و وزن بالاتر، مرغ به کشتارگاه می فرستند استفاده نشود.

(۳) ابعاد بهداشتی

طبق استانداردهای بهداشت جهانی دوره پرورش مرغ 42-40 روز است و از نظر بهداشت مصرف مرغ با وزن کم حدود 1/300-1/500 کیلو گرم مطلوب است. ولی مرغ های سنگین (بالای 2 کیلوگرم)، علاوه بر مصرف بیشتر آنتی بیوتیک ، از لحاظ ارزش غذایی نیز در حد پایین می باشند. با طولانی شدن دوره پرورش و در نتیجه تولید مرغ با وزن بیشتر، ضریب انتقال عوامل بیماری نیز افزایش یافته و احتمال مصرف خودسرانه داروهای خوراکی طیور برای پیشگیری از بیماری ها و ماندن بخشی از این داروها در گوشت مرغ بعد از کشتار وجود دارد. زیرا بسیاری از بیماری های اصلی مرغ بعد از 42 روزگی بروز یافته و مرغدار مجبور به مصرف دارو در این مدت می شود.

- همچنین می دانیم که مرغ های سبک وزن، چربی کمتری داشته و خطرهای ناشی از مصرف چربی انباشت شده در آن کمتر خواهد بود.

۴) ابعاد اقتصادی

ضریب تبدیل دان مصرفی به گوشت و تخم مرغ در مرغداری های ایران بالاتر از میانگین جهانی است. این ضریب بطور میانگین در دنیا کمتر از دو ، ولی در ایران بالای دو می باشد یعنی برای تولید هر کیلوگرم گوشت بیش از دو کیلو گرم دان مصرف می شود.

آمار نشان می دهد هر سال هزاران تن دان مرغ به دلیل بالا بودن ضریب تبدیل در مرغداری های کشور ، زیادی مصرف می شود که باعث چربی گرفتن لاشه ، مصرف بیشتر دارو و سوخت (به علت افزایش دوره پرورش) در سال می شود و هر سال فقط از محل زیاد مصرف شدن دان مرغ هزینه های گزافی به مرغداران تحمیل شده که در نهایت به حلقه آخر تولید یعنی مصرف کننده منتقل می شود.

- از طرفی نمودار رشد جوجه از یک تا 42 روزگی بصورت صعودی است و پس از آن به حالت افقی برمی گردد به این معنی که پس از 42 روز هر چه دان به مرغ خوراندن شود هدر رفته و درصد ناچیزی تبدیل به گوشت می شود.

بنابراین پیشنهاد می شود با اجرای طرح کاهش دوره پرورش و تولید مرغ با وزن کم ، بتوان به اهدافی همچون استفاده بهینه از عوامل تولید، بهبود سلامت گله در راستای امنیت غذایی ، افزایش دوره های قابل بهره برداری (افزایش دوره جوجه ریزی از 3/5 دوره به 5 دوره در سال) ، افزایش تراکم گله از 10 قطعه به 13 قطعه در هر متر مربع سالن پرورش دست یافت.

همچنین با اجرای این طرح مدت خواب سرمایه به مدت 15 روز در هر دوره برای مرغدار کاهش و بازده اقتصادی افزایش خواهد یافت.

امروزه دربسیاری از کشورهای جهان تولید گوشت مرغ باوزن کم (استاندارد) رعایت می شود. زیرا تقاضای بازار و مصرف کننده توانسته مسیر تولید را به سوی مرغ باوزن کم سوق دهد.

بنابراین با موضوعات مطرح شده لزوم ترویج فرهنگ تولید و مصرف مرغ های زیر 2 کیلوگرم به لحاظ فنی ، اقتصادی و بهداشتی امری کاملاً موجه و اثبات شده (برای تولید کننده و مصرف کننده) است. فرهنگ مصرف مرغ زیر 2 کیلوگرم از گذشته دور در جهان مقبول طبع واقع شده است و دلایل آن علاوه بر خوش طعم بودن گوشت مرغ جوانتر ، به لزوم اجتناب از بیماری های حاد و مزمنی برمی گردد که غالباً در سنین بالای 35 روزگی عارض می شود بعلاوه چرخش عوامل عفونی و تشدید مضاعف آلودگی امری است که می تواند ماحصل پرورش بالای 35 روزگی باشد و این مشکل امروز صنعت مرغداری مانیز هست .

تغییر ذائقه مانند هر تحول فرهنگی دیگر زمان بر است و برای رسیدن به تولید مرغ باوزن کم (استاندارد) تمام حلقه های دخیل از جمله تولید کننده ، مصرف کننده و متولیان امر باید همگام شوند. این امکان پذیر نخواهد بود مگر آنکه علم ، بینش و آگاهی نسبت به موضوع ایجاد شود.

در پایان آیا میدانید:

لاشه های مرغ باوزن 800-700 گرم به دلیل اختلال در رشد
بر اثر عوامل بازدارنده رشد و ساختمان عضلانی نارس قابل
مصرف نیستند. بهترین وزن گوشت مرغ معمولی
1200 تا 1800 گرم است

تهیه کننده : نسرین مهر داد

کارشناس ارشد علوم دامی

مدیریت هماهنگی ترویج کشاورزی استان اصفهان